

Sitges de Bellaterra

Sant Quirze del Vallès

Ubicació

Comarca:	Vallès Occidental
Lloc/Adreça:	Al vessant sud de Can Camps, vora el camí antic de Sant Cugat a Sabadell.
Alçada:	233 metres s.n.m
Coordenades:	
Latitud:	41.509943124028
Longitud:	2.079672218015
UTM Est (X):	423198
UTM Nord (Y):	4595777

Classificació

Número de fitxa	08238 - 104
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Jaciment arqueològic
Estil / època:	Ibèric
Segle	Segles IV-III aC
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	En el moment de la seva excavació les sitges estaven ja molt erosionades. Actualment no ens ha estat possible localitzar el jaciment per comprovar-ne l'estat, però a l'Inventari de Patrimoni Arqueològic i Paleontològic de Catalunya consta com a conservació regular, i al catàleg de béns a protegir de Sant Quirze del Vallès com a jaciment destruït.
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	BCIL
Observacions protecció:	El jaciment està inclòs al Catàleg de béns a protegir de Sant Quirze del Vallès, catalogat com BCIL (referència J-12). (publicat al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya DOGC n. 9192 amb data 27/06/2024). Es protegeix tot el conjunt.
Data aprovació:	dj., 27/06/2024 - 12:00
Número inventari	
Generalitat i altres	

inventaris	Inventari del Patrimoni Arqueològic i Paleontològic de Catalunya: IPAPC-3112
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. cad.: 08238A00500025
Autoria de la fitxa	Laura Pinto Font. INSITU SL.
Data de registre de la fitxa:	dl., 19/05/2025 - 14:34

Descripció

Jaciment ubicat als vessants sud-orientals del turó de Can Camps, molt a la vora de l'antic camí carener de Sant Cugat a Sant Quirze del Vallès. Es tracta de dues grans sitges rodones de cereal excavades a la roca sorrenca, d'uns 2 metres i mig de fondària i aproximadament 2 metres de diàmetre. A l'interior eren plenes de materials ceràmics, amb peces gairebé totes senceres però aïllades: ceràmica fina importada (àtica de vernís negre) però sobretot ceràmica ibèrica a torn – grisa i també oxidada – i a mà. Al Museu d'Història de Sabadell es conserven alguns d'aquests materials.

Les dues sitges es van reomplir de manera simultània, ja que en alguns casos s'ha pogut comprovar que fragments d'una mateixa peça havien estat trobats en tots dos dipòsits. D'altra banda, el conjunt de peces ceràmiques documentat dins les estructures és molt homogeni i va ser dipositat en un període de temps molt curt. Les restes ceràmiques van permetre documentar el jaciment entre finals del segle IV aC i principis del segle III aC.

Dins el conjunt de materials ceràmics trobem vaixel·la de taula i de cuina, envasos i altres recipients de mida gran, així com pesos de teler i materials de construcció com tovots. Alguns dels fragments recuperats eren de rebuig de forn, signe d'una activitat de fabricació de ceràmica. Tot i que es va prospectar l'entorn del jaciment no es van documentar cap més estructura. Així doncs, devia tractar-se de dipòsits aïllats, sense formar part d'un autèntic "camp de sitges", fet que es relacionaria amb un tipus de poblament dispers. Tampoc s'ha pogut localitzar el nucli d'hàbitat del qual depenien.

Observacions:

El jaciment duu el topònim de Bellaterra per la seva proximitat amb aquest nucli de població.

Història

Les sitges van ser localitzades l'any 1970 quan Rafael Subirana Ollé, conservador del Museu d'Història de Sabadell, va localitzar restes superficials de ceràmica ibèrica vora l'antic camí carener que porta de Sant Cugat a Sant Quirze. Arran de la troballa un grup de col·laboradors del museu realitzà una excavació en la qual es localitzà una sitja farcida d'un gran nombre de vasos ceràmics de diferents tipus.

L'any 1975 Oriol Granados, conservador del Museu d'Història de la Ciutat de Barcelona, va dur a terme una nova intervenció en què es va documentar una segona sitja excavada a la roca sorrenca, situada a un metre al nord-est de l'anterior, que també havia estat farcida amb gran quantitat de materials ceràmics i algunes restes de fauna.

Als anys noranta les sitges encara eren reconeixibles però han estat malmeses per l'erosió, el camí i l'acció dels senglars. Actualment no han pogut ser identificades.

Bibliografia

DDAA (2024) Catàleg de béns a protegir. Pla d'ordenació urbanística municipal de Sant Quirze del Vallès. Ajuntament de Sant Quirze del Vallès.

GRANADOS, O.; SANMARTÍ, J. (1988): "Les sitges ibèriques de Bellaterra", Fonaments núm. 7: 115-161.

SANCHEZ, Miquel (1978). La Cerdanyola prehistòrica i antiga. Col·lecció Història de Cerdanyola, vol. 2.

Enllaços d'interès:

[Inventari del Patrimoni Arqueològic i Paleontològic de Catalunya](#)

